

Corfu

Uitgeverij ANWB

Inhoud

Het belangrijkste eerst

blz. 4

Dit is Corfu

blz. 6

Corfu in cijfers

blz. 8

Eten en drinken

blz. 10

Het kompas van Corfu

15 manieren om je onder te dompelen in het eiland

blz. 12

Kérkyra en omgeving

blz. 15

Kérkyra blz. 16

Hallo, wereld! – de Esplanade

blz. 20

Op bezoek bij de beschermheilige – de Ágios Spirídonoskerk

blz. 24

Time-out in een park – Mon Repos

blz. 26

Hemelse sferen – Byzantijns Museum

blz. 30

Anders winkelen – made in Corfu

blz. 38

Onbekend buurland – uitstapje naar Albanië

blz. 44

Keizerlijke dromen – het Achíllion

blz. 50

Dassía blz. 52

Het noorden van Corfu

blz. 55

Kassiópi blz. 56

Acharávi en Róda blz. 60

Hoog op de berg – Paléo Períthia

blz. 64

Sidári blz. 67

Miniparadijs – uitstapje naar Erikoússa

blz. 68

Een dorp voor iedereen – Afiónas

blz. 72

Paleokastrítsa blz. 74

Met liefde en passie – winkelen bij Paleokastrítsa

blz. 80

Het zuiden van Corfu

blz. 83

Pélekas blz. 84

12 Romantiek adieu – museum
in **Sinarádes**
blz. 88

Ágios Górdis blz. 90

Messongí-Moraítika blz. 93

13 Van olijf naar olijfolie –
Vraganiótika
blz. 96

Ágios Geórgios Argirádon blz. 99

Lefkími blz. 101

14 Zout en flamingo's –
Alikés
blz. 104

15 Het grootste zusje van
Corfu – **Páxos**
blz. 106

Reisinformatie

blz. 108

Hoe zegt u?

blz. 114

Register

blz. 115

Fotoverantwoording

blz. 126

Colofon

blz. 127

Herinner je je deze nog?

blz. 128

Het belangrijkste eerst

Wees je eigen Corfu-gids

Alles goed, alles veilig. Rustige mensen, nergens gejaag. Voldoende wegwijzers, goedkope lijnbussen te over. Accommodatie voor elk budget, eten en drinken wanneer je maar wilt. Talloze stranden, weelderig groen. Wat wil je nog meer?

Als in de achtbaan

Rechtdoor kennen ze hier (haast) niet. Op de wegen van Corfu kunnen afgestompte snelwegrijders het bochtenwerk weer eens bijspijken. Voor de liefhebber is er de duizelingwekkende 'kurkentrekkerweg' van Anó Korakiána naar Sokráki, grotendeels eenbaans en tegen een vrijwel loodrechte rotswand aangelegd.

Zo groen, zo wit, zo goudgeel!

Op sommige plekken langs de kust van Corfu reikt de weelderige vegetatie tot aan zee. Nu eens rijgen zich de goudgele zandstranden aaneen – zoals in het noorden en oosten – dan weer wordt het beeld bepaald door prachtige steile kusten, die bijna even wit zijn als de beroemde kliffen van Dover. Ook daar kun je zwemmen. Mijn favoriete kliffen zijn die van het Canal d'Amour tussen Sidári en de kaap Drástis.

Mooie stad

Kérkyra's binnenstad. Aan drie kanten begrensd door de zee. Autovrij. Overal katten en vrijwel evenveel cafés en restaurantjes. Wasgoed dat tussen de huizen te drogen hangt. Afbladderende gevels. Over alles een zweem van nostalgie. Vooral 's avonds mooi. In elk jaargetijde een genot!

By Tom

Veel inwoners van Corfu hebben een geheugen als een olifant. Toen ik By Tom (► blz. 38) voor het eerst bezocht, bood Thomás me een brandewijn aan. Die vond ik zo lekker dat ik er nog eentje kreeg. Nu haalt hij telkens als ik weer binnenstap als eerste die fles tevoorschijn. Ook 's ochtends vroeg.

Een ander Griekenland

Ons beeld van Griekenland wordt gevormd door eilanden in de Egeïsche Zee. Witte, kubusvormige huizen met platte daken, kerkjes met een blauwe koepel en een glinsterende zee. Een idylle die op eilanden als Mykonos en Santorini inmiddels zo zijn prijs heeft. Op Corfu niets daarvan, maar wel straatjes met her en der schaduwrijke galerijen, hoge, vrijstaande campaniles als in Italië, pastelkleurige gevels en rode dakpannen. Corfu maakt korte metten met de clichés.

Koffie à la Corfu

Ontbijten in het klooster. De nonnen hebben me uitgenodigd. Ze zingen, ze eten. En doen een scheutje ouzo in hun Griekse koffie. Veel stamgasten van de koffiehuisen in de dorpen doen precies hetzelfde. Ik heb dat nog nooit ergens anders in Griekenland gezien!

Onweer op komst?

Een dreigende onweersbui is op zijn mooist bij zonsondergang aan de oostkust. Eerst zijn de wolken violet, dan de zee. Boven de bergen op het vasteland zijn bliksemschichten te zien, terwijl het geluid van de donder zich vermengt met de chill-out in de beachclub, waar het ook tijdens de wolkbreek goed toeven is.

De fruitverkoper

Een ambulante fruitverkoper staat op de stoeprand. 'Je druiven zijn wel wat aan de dure kant!' 'Koopt u nou iets omdat het goedkoop is of omdat het goed is?' 'Geef me dan maar zo'n hele bak!' Dat ging toch een beetje te snel allemaal: die sluwe vos, de slechte druiven lagen onderin...

'Je ziet meer als je zit,' is mijn motto. En 'je leert alleen als je luistert' ook. Voor beide biedt Corfu de ideale omstandigheden: talloze cafés en tavernes, openhartige, praatgrage mensen. Dan is onderzoek doen voor een reisgids een eitje.

Vragen? Ideeën?

Laat het me weten! Mijn adres bij de ANWB:

anwbmedia@anwb.nl

Dit is Corfu

Vanuit het vliegtuig wordt één ding al gauw duidelijk: Corfu is mooi. Vanaf hierboven lijkt het eiland wel een groen tapijt waarin her en der oude dorpjes zijn geweven. De contouren van het eiland worden gevormd door lichte zandsteenkliffen en steile rotswanden, kilometerslange zandstranden en verscholen baaien. Op veel plaatsen reiken olijfbossen helemaal tot aan het water; tussen de blaadjes, die in de zon zilverachtig groen oplichten, rijzen ontelbare ranke en donkergroene cipressen als naalden op naar de overwegend blauwe hemel.

Eiland vol levenskracht

In tegenstelling tot veel Griekse eilanden in de Egeïsche Zee is Corfu niet vrijwel uitsluitend afhankelijk van het toerisme. Het eiland is waterrijk en daarom vruchtbaar. De vele miljoenen olijfbomen wekken op het eerste gezicht de indruk van een monocultuur, maar later zul je zien dat er ook kleine moestuinen, fruitboomgaarden, tarwevelden en wijngaarden zijn. Bovendien worden er kippen, schapen en geiten gehouden; soms lopen die vrij rond, dus wees daar vooral op secundaire wegen op bedacht. Landbouw en toerisme vullen elkaar goed aan. Elk jaar trekken de vele goede stranden en watersportmogelijkheden van mei tot september meer dan twee miljoen vakantiegangers naar het eiland, wat seizoenwerk in de stad en op het platteland met zich brengt. Het werk in de olijfbomgaarden begint in oktober, wanneer de laatste toeristen zijn vertrokken. De grond onder de bomen moet van vegetatie worden ontdaan, waarna de zwarte of knalrode kunststofnetten kunnen worden uitgespreid. Als er takken boven de weg hangen worden er zelfs netten op het asfalt gelegd. Tussen november en februari vallen daarop de aanvankelijk groene olijven, die later zwart worden. Deze worden verzameld en naar een van de veelal particuliere oliepersen gebracht.

Aantrekkelijke stad

Met zijn culturele leven en verrassend grote amusementsaanbod is de stad Kérkyra ook aantrekkelijk voor de plaatselijke jeugd. Sinds 1984 is er zelfs een universiteit gevestigd. Daarom blijven de meeste jonge Corfioten op het eiland wonen en vertrekken ze niet naar het vasteland of het buitenland. Het inwonertal van Corfu is de afgelopen 25 jaar zelfs met 5 % gestegen, terwijl het op veel andere Griekse eilanden in rap tempo aan het dalen is. Daarom heb je hier meer dan op veel andere, bekendere eilanden in de Egeïsche Zee de mogelijkheid om kennis te maken met het onvervalste Griekse leven, dat niet aan het eind van het seizoen als een grote zeepbel uit elkaar spat.

Dorpen in pastelkleuren

Het Venetiaanse tijdperk (1386-1797) heeft duidelijke sporen achtergelaten in de vorm van burchten en campaniles. In de dorpen springen de oude landhuizen met ver overhangende, met pannen bedekte afdaken en aange-

Trossen los! Vanuit Paleokastritsa vertrekken plezierbootjes naar aangename stranden aan verscholen baaitjes.

bouwde trapportalen in het oog. Typend voor de oude dorpen zijn ook de galerijen en vooral de zachte pastelinten waarin veel huizen zijn geschilderd. De witte kubuswoningen van de eilanden in de Egeïsche Zee zul je op Corfu tevergeefs zoeken.

Wanneer en waarnaartoe?

In Kérkyra, de metropool van het eiland, kun je het hele jaar door goed terecht. Op de rest van het eiland zijn vrijwel alle hotels en veel tavernes 's winters gesloten. Bonussen in de winter zijn de heldere lucht en het grandioze uitzicht op het vasteland, waar het hooggebergte van november tot april meestal met sneeuw is bedekt. Al vanaf februari bloeien de cyclamen op Corfu, op de voet gevolgd door klaprozen, affodillen, blauweregens, oleanders en bougainvilles. Zelfs de herfst zorgt nog voor kleur: in september bloeien de yucca's en niet veel later schiet op verdorde hellingen de zeeajuin omhoog. In november draagt de aardbeiboom gele en rode bloesems en vruchten tegelijk.

Van mei tot begin oktober zijn de strandhotels op het eiland geopend. Het noorden is het afwisselendst qua landschap, maar ook het zuiden heeft zo zijn aantrekkingskracht: een glooiend heuvellandschap, zelfs een meer en eveneens groen-zilverachtige olijfbossen. En dan zijn er nog de vele bestemmingen in de omgeving: bewoonde eilanden als Páxos en Erikoússa of het 'exotische' Albanië. In het land van de Skipetaren kom je erachter waarom Corfu zo anders is dan de meeste Griekse eilanden: het eiland is nooit in Osmaanse handen gevallen en nooit zoals de rest van Griekenland vanuit Constantinopel geregeerd. De architectuur, cultuur en natuur van het eiland dragen daarentegen onmiskenbaar het stempel van Venetië, dat het eiland gedurende een half millennium overheerste.

Corfu in cijfers

2

km is de kleinste afstand tussen Corfu en Albanië.

5

procent bedroeg de bevolkingstoename op Corfu in de afgelopen 25 jaar.

007

wordt in de Bond-film *For your eyes only* vertolkt door Roger Moore; scènes werden in 1980 op Corfu opgenomen.

24

procent bedraagt de btw op vrijwel alles.

27

km is Corfu maximaal breed.

50

oorlogsschepen stuurden de Corfioten naar de zeeslag bij Sálamis - en kwamen te laat.

60

dorpen telt het eiland.

63

km lang is Corfu.

69

zijn de eerste cijfers van elk
mobiel nummer in Griekenland.

592

km² is Corfu groot, het op een
na grootste Ionische eiland en
het op zes na grootste eiland van
Griekenland.

700

km scheiden Corfu van de kust
van Turkije.

734

v.Chr. stichtten Griekse
kolonisten de stad Kérkyra.

906

m meet de hoogste berg van
Corfu, de Pantokrátor.

1864

is het jaar waarin Corfu zich aan-
sloot bij het al onafhankelijke
Griekenland.

2375

m meet de start- en landings-
baan op Corfu slechts.

55.000.000

verkochte geluidsdragers
bezorgden de op Corfu geboren
zangeres Vicky Leandros al in
2009 een Platin Award.

2.500.000
mensen verwezenlijkten in
2016 hun vakantiedromen
op Corfu!

Eten en drinken

Een vakantie op Corfu kan een culinaire ontdekkingsreis worden als je de gedachte maar loslaat dat de Griekse keuken alleen uit moussaka, souvlaki, tzatziki en boerensalade bestaat. Juist de gerechten waarvan de vertaling de Corfiotische restauranthouders voor problemen stelt, zijn in veel gevallen de echte specialiteiten. Bestel dus eens *chórta* als salade in plaats van de bekende mix van tomaat, komkommer en olijven en probeer eens een varkenskotelet - een waar genot, als je het vetrandje tenminste weet te waarderen!

Twee keer ontbijten

De meeste Corfioten beginnen de dag met een kopje koffie, een paar beschuitjes, een glas water en een sigaretje. In de loop van de ochtend halen ze dan nog een met spinazie, kaas of een worstje gevuld bladerdeegvelopje. In de hotels wordt natuurlijk een ontbijtbuffet geserveerd en waar veel Britten vakantie vieren – en dat is op Corfu vrijwel overal – kun je in bars een goed Engels ontbijt voor een redelijke prijs krijgen.

De *paréa* is belangrijk

Voor Corfioten is uit eten gaan vooral een sociale gebeurtenis. Van een intiem etentje voor twee komt het maar zelden, doorgaans spreekt men af met een clubje vrienden en bekenden. In deze zogeheten *paréa* bestelt niemand alleen voor zichzelf. De groepsleden

overleggen wat ze willen eten en het personeel zet alles midden op tafel. Een bepaalde volgorde wordt daarbij niet aangehouden. Zodra de keuken iets heeft bereid, wordt het op tafel gezet. Iedereen neemt wat en zoveel hij of zij wil. Van oudsher betaalde één lid van de *paréa* de rekening, omdat de volgende afspraak meestal alweer in het verschiet lag. In deze tijden van crisis wordt de rekening echter vaak weer gedeeld. Mocht je gescheiden willen betalen, dan kun je dat het best al bij de bestelling aangeven.

Mezedákia bestellen

Mezedákia heten de vele verschillende gerechten die midden op tafel worden gezet. Meestal zijn de porties relatief klein, maar op die manier kun je natuurlijk zoveel mogelijk gerechten proberen. Typische *mezedákia* zijn bijvoorbeeld

WATER

Water is een levenselixer en gemeengoed op Corfu. In een goed café of restaurant wordt het ongevraagd als eerste op tafel gezet. Pas daarna wordt de bestelling opgenomen. Op die manier wordt respect aan de gast betoond. Vaak is water bij de prijs van andere drankjes inbegrepen, maar als het in een fles op tafel komt, wordt het soms ook wel op de rekening gezet; doorgaans voor een zeer acceptabele prijs van maximaal 50 cent. Wat je dan niet opdrint, kun je met een gerust hart meenemen.

0 OVERIGENS

Etenstijden: omdat de Grieken gehecht zijn aan hun vrijheid zijn er geen vaste tijden waarop warme gerechten worden geserveerd, behalve in de restaurants die zich enkel en alleen op toeristen richten. Van een uur of elf 's ochtends tot rondom middernacht kan de gast krijgen wat hij of zij maar wil. De Corfioten gebruiken de lunch meestal tussen 13 en 15 uur en gaan 's avonds niet voor 20 (winter) of 21 uur (zomer) aan tafel.

Tafelcultuur: maar weinig restaurants bieden mooi gedekte tafels, meestal ligt er simpelweg een tafellakentje op. Als je gaat zitten, dan legt de ober of serveerster een papieren tafelkleed voor eenmalig gebruik eroverheen en klemt dat vast. Nadat je hebt besteld, worden brood, servetten en bestek in een mandje gebracht. Het is de bedoeling dat je het bestek voor alle gerechten gebruikt. Wie de gerechten in een bepaalde volgorde wil (voor-, hoofdgerecht), moet dat uitdrukkelijk aangeven bij het bestellen, want anders worden ze gebracht zodra ze klaar zijn.

Rekening en fooi: de Griekse belastingdienst verlangt dat de kassabon al op tafel ligt zodra de eerste gerechten worden geserveerd. Tot zover de theorie, want er is vrijwel geen restaurant dat zich daaraan houdt. Soms wordt er helemaal geen kassabon gebracht, maar een handgeschreven rekening. Een fooi geven is gebruikelijk, maar kondig die niet vooraf aan door het totaalbedrag van de rekening naar boven af te ronden en druk die ook niet het personeel in de handen. Laat uit respect voor de bediening het bedrag discreet op tafel achter.

TYPISCH CORFIOTISCH!

Bourdétto: visschotel met veel rode, licht pittige saus. In het ideale geval kun je zelf de vis uitkiezen: haai (*galéos*) zonder graten, schorpioenvis (*skórpis*) met veel graten, of pijlstaartrog (*saláchi*).

Chórta: salade van bladeren van klein hoefblad, brandnetel of snijbiet.

Pastisáda: pastagerecht, meestal met vlees van de haan (*kokkorás*) en een rode, licht pittige saus.

Sofrito: in witte wijn gesmoorde en met (soms veel) knoflook op smaak gebrachte stukken rundvlees.

Tsigarélli: behoorlijk pikante salade van zeven in het wild groeiende groene planten, die in olijfolie worden gegaard. Staat nog maar zelden op de kaart.

tzatziki, dolmádes, gebraden worst, kleine gebakken visjes, gefrituurde schijfjes courgette en aubergine, lamskoteletjes en slakken. Ook worden er altijd wel een paar schalen patat en een salade bij gezet.

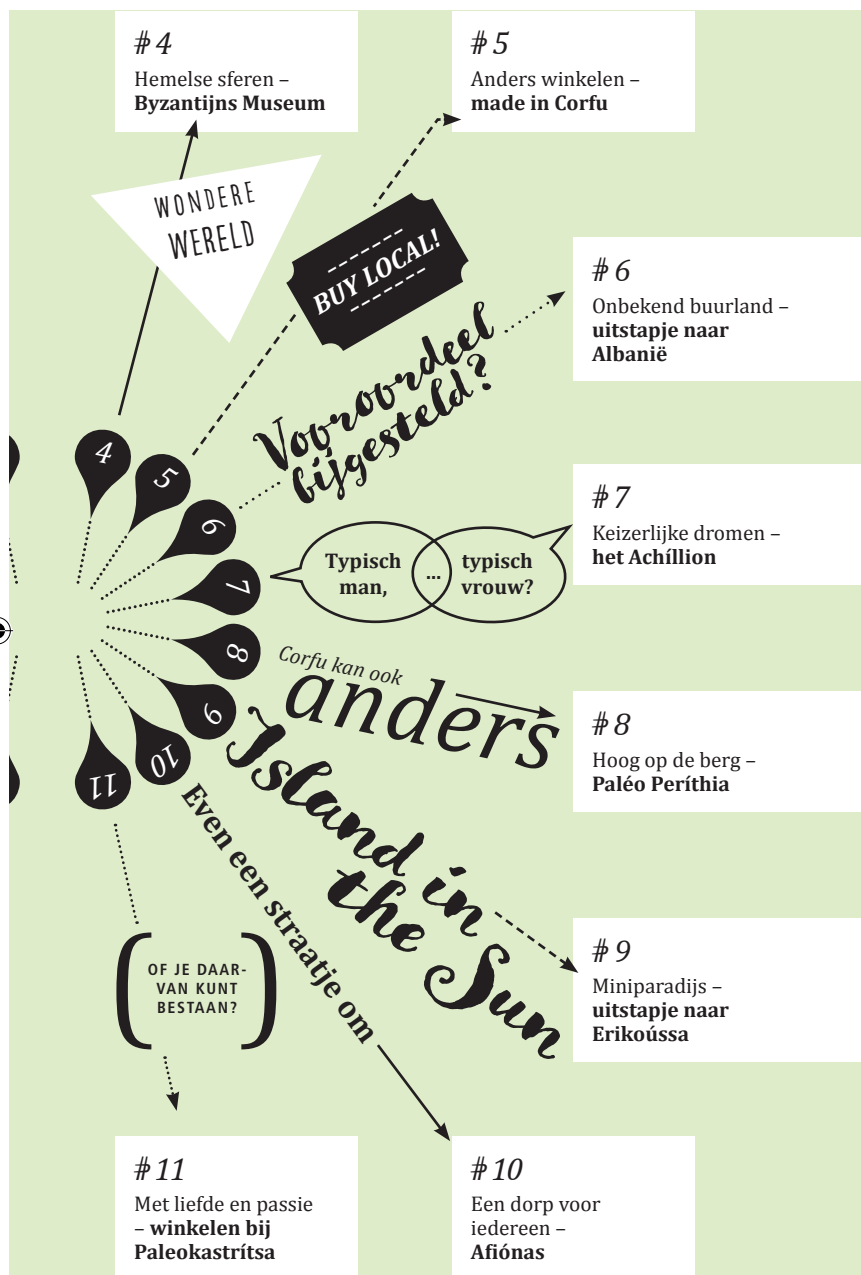
Tegen de dorst

Tzizimbira is een alleen op Corfu geproduceerde limonade van citroensap en een zweempje gember waaraan gegarandeerd geen conserveringsmiddelen te pas komen. Van oudsher is dit 'gemberbier' alcoholvrij, maar inmiddels wordt het in de brouwerij van Corfu ook met 2 % alcohol geproduceerd. Uit deze brouwerij komen in totaal zes verschillende biersoorten.

Het kompas van Corfu

15 manieren om je onder te dompelen op het eiland

Kérkyra en omgeving

Kérkyra, de metropool van Corfu, is een ware schoonheid. De zee is overal, tegen de horizon tekenen zich groene heuvels af die culmineren in de bijna 1000 m hoge Pantokrátor, 'de alles overheersende'. 'Lieflijk' is de juiste kwalificatie van de omgeving, 'op en top stedelijk' die van de stad. Kleine en grote pleinen nodigen uit tot blijven, winkels onder schaduwrijke galerijen tot kijken en snuffelen.

Kérkyra

📖 E 5, uitneembare kaart blz. 18/19

De eerste rij huizen langs de Ionische Zee volgt elke kromming van de kust. De wandelaar kan zich hier nooit in de uitgestrektheid van de zee verliezen, want de blik stuit telkens weer op het hooggebergte van het vasteland aan de overkant. Ertussen pendelen jachten, veerboten, vissersboten en oceaaneuzen, die zo dicht langs de strandbars varen dat het boegwater de voeten van de gasten ompoelt. Twee Venetiaanse burchten waken over de binnenstad, waar in de straatjes wasgoed tussen de huizen te drogen hangt. De oude hoofdstraten zijn geplaveid met marmer en de statigste galerijen zijn voorbehouden aan cafés, die afgezet tegen het inwonertal op zijn minst overvloedig in aantal zijn.

BEZIENSWAARDIGHEDEN

Back to the roots

Oorlog is de vader van alle dingen – een uitspraak die jammer genoeg een kern van waarheid heeft. Ook het huidige Kérkyra is ontstaan uit een burcht, de **Oude Vesting** 1 (toegang via de Esplanade, dag. 8-20 uur, € 4, combiticket mogelijk). Binnen de muren hebben tot en met de 16e eeuw de huizen van de middeleeuwse stad gestaan. De destijds aangelegde gracht Contrafossa maakt van het land met de twee rotspartijen ten oosten ervan een eiland. In het water liggen nu de boten van amateurvissers afgemeerd, die als ze niet het ruime sop hebben gekozen rustige uurtjes doorbrengen in hun primitieve onderkomens op de oever. Meteen na de brug over de gracht is er rechts een piepkleine expositie van vroegchristelijke mozaïeken en zijn links in de museumwinkel reproducties van

MUZIEK

Het hele jaar door klinkt er muziek in **café Old Fortress**. Let op aankondigingen van evenementen of kijk op www.corfuoldfortress.com.

cultuurgood te koop die als souvenir kunnen dienen. Even verder kun je links of rechts. Ik vind links leuker, omdat je daar als eerste muziek te wachten staat: in een van de oude Britse kazernes oefenen de studenten van het staatsconservatorium. Naast dit 'odeon' loopt een pad omhoog naar de zuidelijkste van de twee rotspartijen en vervolgens weer omlaag naar de andere kant van de vesting. Daar hebben de Britten de heidense en de anglicaanse cultuur met elkaar gecombineerd: hun Ágios Geórgioskerk oogt als een volledig intacte antieke tempel.

Op die kerk kijk je ook uit als je plaatsneemt op het schaduwrijke terras van café-bar-restaurant Old Fortress (dag. 8-2 uur, tel. 26610 422 79, www.corfuoldfortress.com), dat ook buiten de officiële openingstijden van de vesting open is.

De omgeving van de Esplanade

Loop vanuit de vesting de Esplanade op; vaak staan hier rijtuigjes, waarvan de koetsiers op kapitaalcrachtige romantici wachten. Houd links aan voor een kijkje bij het **Énosis-monument** 2, dat herinnert aan de aansluiting van Corfu en alle Ionische eilanden bij het al onafhankelijke Griekenland op 21 mei 1864. Slenter hierna wat rond door het mooie park, waar onder andere een muziekpaviljoen (Corfu is gek op muziek!) en een rond tempeltje staan. Dit laatste is het **Maitland-monument** 3, een erbetoon aan de Britse hoge commissaris Thomas Maitland (1760-1824), die ervoor gezorgd heeft dat de stad aan het begin van de 19e eeuw een moderne watervoorziening kreeg. Het tempeltje staat dan ook boven een ondergronds waterreservoir.

Wie behoefte heeft aan een pauze kan terecht bij **café Europa 4** in de buurt van de middenas van de Esplanade. Voldaan kun je daarna de andere helft van het plein bekijken.

Wandeling door de binnenstad, deel 1: van de Esplanade naar de Nieuwe Vesting

Café Europa is ook het vertrekpunt van een wandelingetje door de binnenstad van Kérkyra. Naast het café begint de met marmer geplaveide en met galerijen omzoomde Odós Nikiforou Theotóki. In deze straat wordt veel reclame gemaakt voor **Casa Parlante 23** (► blz. 34).

Als je geïnteresseerd bent in geschiedenis, zou je daar best een kijkje moeten gaan nemen!

Geld, geld en nog eens geld, in het **Bankbiljettenmuseum van de Ionian Bank 5** (Platía Iróon Kípriakou Agónos, apr.-sept. wo.-vr. 9-14 en 17.30-20.30, do. 9-15, za.-zo. 8-15 uur, toegang gratis) kun je Griekse bankbiljetten uit de tijd van de bezetting en de drachme bekijken. Dat je in plaats van – of naast – de Mammon ook een heilige kunt vereren, blijkt heel duidelijk in de ernaast gelegen **Agios Spiridonaskerk**

6. In de daaropvolgende 200 m van de straat rijgen de winkels zich aaneen. Wie nog wat van zijn vakantiebudget over heeft, is hier aan het juiste adres. Nadat de straat een duidelijke bocht naar rechts heeft gemaakt, loopt links de Odós Solomou naar de Platía Néo Froúrio, een klein plein. Tussen de zonneschermen van de cafés staat hier het **Holocaust-monument 7** ter herinnering aan de gruweldaden van de nazi's. Het verbeeldt een gezin dat – helemaal naakt – op het punt staat te worden vergast. In 1944 transporteerden Duitse troepen ongeveer 1900 Corfiotische joden naar Auschwitz en Buchenwald, van wie slechts 180 het er levend afbrachten.

Loop langs de fotogenieke, maar altijd gesloten Panagía Télendoskerk omhoog naar de ingang van de **Nieuwe Vesting 8** (dag. 9-15.30 uur, toegang gratis).

Zo nu en dan vinden er kunstexposities plaats in het 16e-eeuwse bouwwerk, maar de klim wordt hoe dan ook beloond met een mooi uitzicht. En met het kleine café helemaal boven bewijzen de Corfioten maar weer eens waarvan ze heel veel verstand hebben: de moderne koffiehuiscultuur!

Blik vanaf de Nieuwe Vesting op de Oude Vesting, met daartussen de Venetiaanse binnenstad. Boven de zee van huizen steekt de campanile van de Agios Spiridonaskerk uit.

KÉRKYRA

Bezienswaardig

- 1 Oude Vesting
- 2 Énosis-monument
- 3 Maitland-monument
- 4 Café Europa
- 5 Bankbiljettenmuseum
- 6 Ágios Spirídonoskerk
- 7 Holocaust-monument
- 8 Nieuwe Vesting
- 9 Scuola Greca
- 10 oude haven
- 11 Faliráki
- 12 Cambiello
- 13 Vidos-steiger
- 14 hallenkerk
- 15 Kanóni
- 16 Pontikoníssi
- 17 Vlachérna
- 18 windmolen
- 19 Ágii Iasónos en Sossípatroskerk
- 20 Archeologisch Museum
- 21 Oud Paleis en Museum voor Aziatische Kunst
- 22 Byzantijns Museum
- 23 Casa Parlante

Overnachten

- 1 Bella Venezia
- 2 Cavaliere
- 3 Konstantinoupolis
- 4 Mayor Mon Repos
- 5 Palace Art Hotel
- 6 Siorra Vittoria

Eten en drinken

- 1 Bellissimo
- 2 Ektós Skedíou
- 3 La Cucina
- 4 O Rouvas
- 5 Rex
- 6 To Aláto-Pípero
- 7 Venetian Well
- 8 Kulturcafé Plous

Winkelen

- 1 Distilleerderij Vassilákis & Sons
- 2 By Tom
- 3 Albatros
- 4 Patisserie Susi
- 5 Kai to ploio févgei
- 6 Níkos

- 7 weekmarkt

Uitgaan

- 1 ArtHaus Café Wine Bar
- 2 La Tabernita
- 3 Imabári Seaside Lounge Bar

Sport en activiteiten

- 1 Faliráki Beach
- 2 Mon Repos Beach
- 3 rijtuigjes

1

Hallo, wereld! – de Esplanade

Rondom het grootste plein van Kérkyra heeft het multiculturele verleden van de stad zijn sporen achtergelaten. Tweehonderd jaar lang hebben Fransen en Britten zich hier uitgeleefd met soms heel wonderlijke ideeën. Het is leuk om het resultaat te bekijken, vooral onder het genot van een Italiaanse freddo cappuccino!

Een rondwandeling over de Esplanade begin ik altijd met een freddo cappuccino bij **café Europa** 4. Hier komt ook de met marmer bestrate winkelstraat Nikiforou Theotóki op het plein uit. Boven de hoekzuil van de galerij waaronder het café is gevestigd groeit een vijgenboompje uit de muur, precies op de plek waar de regenpijp eindigt en voor goede bewatering zorgt. Er gaat geen kwartier voorbij of Afrikaanse verkopers bieden selfiesticks te koop aan of Romakinderen bedelen om een kruimeltje van de welvaart van de mensen op het terras. Je kunt hier onder schaduwwrijke galerijen zitten die doen denken aan Parijs – de opdrachtgever was baron Mathieu de Lesseps, de Franse gouverneur op Corfu in 1807 en de vader van Ferdinand, die later de aanzet zou geven tot de aanleg van het Suezkanaal.

Loop nadat je de koffie op hebt langs de galerijen naar de noordkant van de Esplanade. Deze

*Op de Esplanade buiten
zitten tot in de vroege
uurtjes – dat is het zuiden,
dat is pas zomer!*

wordt gedomineerd door het **Oude Paleis** 21, dat de Britse hoge commissaris Maitland tussen 1816 en 1823 heeft laten bouwen. Het bouw materiaal werd vanaf Malta hiernaartoe verscheept, tegelijk met tweeduizend Maltese arbeiders die nooit meer terug zouden gaan. Hun nakomelingen vormen de verder volledig vergriekste kern van de rooms-katholieke gemeenschap op het eiland. De Britten hadden kennelijk weinig vertrouwen in de gemiddelde Griek van die tijd, maar des te meer dweepten ze met de Hellenen uit de oudheid. Ze voorzag de voorgevel van het paleis met wapenachtige allegorieën van de Ionische eilanden, die allemaal een relatie hebben met de oudheid.

S.v.p. aanraken!

Ten oosten van het paleis ligt een parkje, waar een **monument** staat dat je moet aanraken – net als bij Ground Zero in New York, waar de bezoekers uitdrukkelijk wordt verzocht de bronzen platen met de namen van de slachtoffers van 9/11 aan te raken. Dit monument, dat in 2008 in opdracht van de Italiaanse regio Piëmont is opgericht, herinnert aan de gruweldaden van de Duitse Wehrmacht tegenover Italiaanse soldaten nadat Italië in de Tweede Wereldoorlog de kant van de geallieerden had gekozen.

Een ander park, het **Boschetto**, ligt tussen het Oude Paleis en de Oude Vesting. Hier trekt een Britse hoge commissaris de aandacht: de zonderling was zo idolaat van de oudheid dat hij zich gehuld in een Romeins gewaad liet afbeelden in marmer. Een klein stukje verder staat een beeltenis van een veel later geboren Brit, wiens neus opvallend glimt: kennelijk voelt iedereen de behoefte om het reukorgaan van de bronzen Gerald Durrell aan te raken. Durrell bracht in de jaren dertig van de vorige eeuw zijn jeugd op Corfu door en schreef daarover de humoristische bestseller *Mijn familie & andere beesten*. Het familieverhaal van de Durrells is in Groot-Brittannië ook een succes als televisieserie – het vooralsnog laatste seizoen is in de herfst van 2016 in Kérkyra opgenomen. Voor het eiland is die serie een gelukje, want er komen meer Britse toeristen dan ooit tevoren.

Even uitrusten? In het Boschetto vind je een zitje met een tafeltje en krukjes die van palmenhout zijn gemaakt. De palm moest worden omgehakt omdat hij was aangetast door snuitkevers.

INFO EN OPENINGSTIJDEN

Duur van de wandeling: 30-40 min.

Café Europa 4: dag.
vanaf 8 uur

Uitneembare kaart: E 5 | **plattegrond:** blz. 18/19

Nieuwjaarswens van Corfiotische anarchisten. Het rode 'ENAK' eronder staat voor de gezamenlijke linkse beweging.

Joods intermezzo: van de Nieuwe Vesting naar de oude haven

Loop door een donkere en bochtige gang onder de Nieuwe Vesting door naar de heel moderne **weekmarkt** 7. Elke koopman heeft hier een vaste standplaats, niet erg romantisch, maar wel hygiënisch. Een goede plek om de activiteiten op de markt te observeren is de espressobar in het hart van de markt. Wandel vervolgens een klein stukje naar het noordoosten en sla dan links af de Odós Velissáriou en de voormalige joodse wijk van Kérkyra in. In dit straatje staat ook de enige synagoge van de stad die bewaard is gebleven, de 17e-eeuwse **Scuola Greca** 9 (Odós Velissáriou 4, mei-okt. zo.-vr. 10-15 uur, toegang gratis); tot 1944 telde de binnenstad drie synagoges. In 1891 waren er hier nog vijfduizend mensen die het joodse geloof aanhingen, tegenwoordig zijn het er nog maar ongeveer zestig, onder wie geen enkele rabbi meer. Het nabijgelegen **Holocaust-monument** 7 herinnert voorbijgangers aan het afschuwelijke lot van de Corfiotische joden. De Odós Velissáriou loopt verder omlaag naar de **oude haven** 10. Tot in de jaren tachtig van de vorige eeuw

vertrokken vanaf hier alle veerboten naar het vasteland. Tegenwoordig dient de kade vooral als parkeerplaats, waarvoor zelfs een uitbreiding met drijvende pontons wordt overwogen.

Wandeling door de binnenstad, deel 2: van de oude haven naar de wijk Cambiéllo

Vanaf de oude haven loopt de smalle kustweg lichtjes omhoog in de richting van de Esplanade; zelfs een stoep is aanwezig, een zeldzaamheid in Griekenland. In de eerste bocht naar rechts loopt een weg links omlaag die door de Venetiaanse Nikólaos-poort naar het aan zee gelegen **Faliráki** 11 voert (twee minuten lopen). Hier kun je heerlijk zwemmen en bovendien chillen, want je vindt hier een beachbar, een modern restaurant en een club voor later op de avond. Tot na de Tweede Wereldoorlog deed het oude, zorgvuldig gerestaureerde gebouw dat hier staat dienst als scheepvaartterminal, vanwaar emigranten het eiland verlieten. Hier zaten ze op hun schip te wachten, namen nog een laatste bad in de bewaard gebleven badkuipen en werden vervolgens met roeiboten overgebracht naar het zeil- of stoomschip dat hen ver

weg, naar verre continenten zou gaan brengen.

Een heel andere sfeer hangt er in het **Byzantijns Museum** 22 in de voormalige Panagía Antivouniótissakerk; het is een van de beste van Griekenland in zijn soort. Vanaf de kustweg loopt een trappetje omhoog naar de kerk. Het museum staat aan de rand van de wijk **Cambiéllo** 12, het authentiekste gedeelte van de binnenstad. Slenter er gewoon een tijdje doelloos rond; je komt altijd wel weer uit bij de kustweg of in een straatje waar je al eerder bent geweest. De meeste oude Venetiaanse huizen die hier staan zijn vijf of zes etages hoog, maar worden nog maar mondjesmaat bewoond. Er zijn geen liften en de meeste woningen zijn niet voorzien van moderne faciliteiten. Je vraagt je zelfs af of de oude mensen die je soms voor het raam ziet staan nog wel eens buiten komen. Sommige oude bovenverdiepingen zijn opgeknapt – met een lift in het gebouw zouden die waarschijnlijk best populair zijn. Winkels, tavernes en cafés zijn er nauwelijks in Cambiéllo en toeristen komen er ook maar zelden.

Het eiland Vídos

Vlak voor de kust van Kérkyra ligt een groen eilandje in zee: Vídos. Vanaf de **Vídos-steiger** 13 varen er in de zomer om het uur passagiersveerbootjes naartoe (10-23 uur, € 2 retour, maak op de steiger een foto van de plattegrond van het eiland!). De meeste Grieken aan boord gaan zwemmen bij een van de twee stranden of een paar aangename uurtjes doorbrengen in de taverne, ver weg van alle verkeerslawaaï. Toeristen zijn meestal meer geïnteresseerd in een wandeling op het eiland, dat je in ongeveer 40 minuten rondloopt. Maar vaak zijn er ook veel Serven aan boord, die een heel andere reden hebben om het eiland te bezoeken: er staat een monument ter herinnering aan het lijden en sterven van tienduizenden van hun landgenoten op Vídos en Corfu tijdens de Eerste Wereldoorlog. In het verloop van de oorlog waren grote

delen van het Servische leger door de bondgenoten van Duitsland teruggedreven tot aan de kust van de Adriatische en de Ionische Zee. Britse en Franse troepen evacueerden ze daarvandaan naar Corfu, samen met veel Servische burgers. Zieken en gewonden werden op Vídos geïnterneerd om de uitbraak van besmettelijke ziekten te voorkomen. Desondanks stierven tienduizenden van hen. Omdat er op het rotsachtige eilandje nauwelijks graven konden worden gedolven, kregen circa vijfduizend doden met stenen verzaard een zeemansgraf. De Serven die op Corfu zelf overleden, werden ter aarde besteld op 27 begraafplaatsen op het eiland, tot in 1938 hun stoffelijke resten naar een speciaal gebouwd mausoleum op Vídos werden overgebracht.

Garítsa en het schiereiland Análipsi

Voor een kijkje op het schiereiland Análipsi kun je het best stadsbus 2 nemen, want ernaartoe lopen is bepaald geen pretje: op de smalle weg komen de auto's gewoonweg te dichtbij. Stap uit bij de **toegangspoort van het park van Mon Repos**, met ertegenover de mooiste ruïne van Corfu: de muren van de 13e-eeuwse **hallenkerk** 14 staan nog tot dakniveau overeind. Bij de bouw zijn heel wat componenten van antieke tempels uit de omgeving hergebruikt. Zo komen de elf marmeren waterspuwers in de vorm van leeuwenkoppen uit de Heratempel uit de 4e eeuw v.Chr. waarvan de restanten in het park van Mon Repos liggen. Aan de andere kant van de weg zijn de ruïnes van een Romeins thermencomplex blootgelegd. De weer met kiezels bedekte mozaïekvloeren worden ook nog beschermd door een overkapping. Je bevindt je nu op het terrein van de antieke stad Kérkyra, die hier op het schiereiland Análipsi lag. De stadsmuur liep grofweg vanaf de huidige luchthaventerminal naar het punt waar de weg vanaf de luchthaven uitkomt bij de baai van Garítsa. Van de muur is nauwelijks meer overgebleven dan wat er hier en in het park van Mon Repos staat.

2

Op bezoek bij de beschermheilige – de **Ágios Spirídonoskerk**

Op Corfu heet een op de twee mannen Spíros, de verkorte vorm van Spirídonos, de beschermheilige van het eiland. Voor hem hebben de eilanders in 1584 de mooiste kerk gebouwd die Kérkyra rijk is. In het godshuis bevindt zich de sarcofaag met de stoffelijke resten van de heilige, die een magneet is voor pelgrims.

In de christelijke wereld van de middeleeuwen stonden relikwieën gelijk aan een soort verzekeringspolis. Wie delen van het lichaam of het gebeente van een heilige bezat, een van zijn kledingstukken of iets anders waarmee hij in aanraking was geweest, voelde zich door hem beschermd. In alle steden van Europa werden bij een belegering alle relikwieën in een plechtige processie over de stadsmuren gedragen om de stad erdoor te laten zegenen. Zieken en gebrekkigen maakten een bedevaart naar de graven van heiligen om genezing af te smeken. Sluwe kooplieden trokken over het hele continent en handelden in botten, schedels en zelfs complete, nog niet ontbonden lijken.

Een heilige voor alle situaties

In 1456 kocht een adellijke familie op Corfu de stoffelijke resten van de heilige Spirídonos voor de eigen kapel. Pas in 1968 werden ze door de toenmalige militaire junta in Griekenland 'onteygend' en aan de Kerk toegewezen.

Spirídonos was rond 270 op Cyprus geboren en had het daar tot bisschop gebracht. Tot de 7e eeuw rustte hij in Cypriotische grond, waarna vrome mensen zijn gebeente naar de rijkshoofdstad Constantinopel brachten. Toen de Osmanen de stad in 1453 veroverden, namen monniken de relikwieën mee op hun vlucht en verkochten ze uiteindelijk op Corfu. Daar verrichtte de heilige aanvankelijk alleen kleine wonderen, maar evengoed deden die hem in aanzien stijgen. Dat gold eens te meer toen hij het eiland in 1550

OVERIGENS

Kwaad kan het zeker niet: in de winkeltjes onder de kerk kun je magneetjes met een afbeelding van de heilige kopen voor in de auto of op de koelkast...

Made in China? Best mogelijk, want ook de Kerk moet op de kleintjes letten. Met orthodoxe kunst hebben deze souvenirs in elk geval niets van doen!

van een hongersnood en in 1629 en 1673 van de pest verlost. Zijn grootste wonder verrichtte hij op 11 augustus 1716, toen hij graaf Von der Schulenburg, een Saks in Venetiaanse dienst, de niet meer voor mogelijk gehouden overwinning op de Turkse troepen schonk.

Tegenwoordig ligt het gebeente van de heilige in een met iconen versierde ebbenhouten sarcofaag uit 1770, die rechts van het altaar in een kapel van de **Ágios Spirídonoskerk** 6 staat. Er omheen is een tweede, met zilver beslagen houten sarcofaag aangebracht, die in 1867 door een Weense meester is gemaakt. De hele dag lopen er pelgrims langs de sarcofaag. Ze kijken door de glasplaat op de schedel van de heilige en mogen aan de andere kant door een luikje een luchtkus op zijn voeten geven.

Boven de sarcofaag hangen kostbare lampen en andere votiefgaven. De votiefplaten voor de heilige worden door de koster verwijderd als het er meer dan driehonderd zijn geworden. Op de marmeren balustrade van de iconostase staan manden waarin de pelgrims een papiertje met een geschreven gebed kunnen leggen. Vaak staan daar alleen de namen van familieleden en vrienden op, dood of levend, die de priester moet noemen in de voorbede die hij 's ochtends en 's avonds bij de sarcofaag uitspreekt. Het eervolle ambt van priester in deze kerk wordt om de twee maanden door een andere pastoor van het eiland bekleed.

INFO EN OPENINGSTIJDEN

Ágios Spirídonoskerk

6: dag. ca. 7-20 uur, luikje van het schrijn dag. 10-12.30 en 16-17 (juni-aug. 17-18.30) uur.

Uitneembare kaart: E 5 | plattegrond: blz. 18/19